

Om at rejse med tog uden at stille dumme spørgsmål

Marie er tretten år gammel, næsten fjorten. Hun deler togkupé med en ældre mand som fortæller, at han er professor ved Maries nye skole. Manden får Marie til at tage tøjet af hvorefter han spanker hendes kusse.

“Undskyld Sir, må jeg sidde her?” spurgte Marie idet hun forsigtigt kiggede ind i den næsten tomme togkupé. En ældre mand som sad alene ved vinduet, så op fra sin avis.

“Ja naturligvis, her er god plads.”

Manden rejste sig og hjalp Marie med hendes kuffert mens toget satte igang.

“Jeg hedder Marie Clair,” forklarede Marie ivrigt efter at have taget plads over for manden. “Jeg skal til Sankt Catherines Kostskole. Jeg er ikke vant til at køre med tog.”

“Nej det kan jeg se,” lo manden. “Og slet ikke på første klasse!”

Marie pustede stadig efter at have løbet og bemærkede først nu at kupéen var fornemt indrettet med et smukt bord af mahognitræ og behagelige sæder. Hun havde aldrig før set så fin en togkupé.

“Undskyld, jeg vidste ikke,” mumlede hun og rejste

sig halvt.

Manden smilede venligt. "Bliv siddende. Det var da et morsomt tilfælde. Vi skal samme sted hen. Jeg er professor Hardmann, jeg er dekan ved Sankt Catherines Kostskole. Du må være vores nye elev."

"Professor Hardmann! Jeg har hørt en masse om Dem, min mor siger De er flink."

"Mange tak, det er jeg glad for at høre."

Professoren betragtede Marie fra top til tå. Maries fødder nåede knapt gulvet, hun svingede med fødderne og samlede og spredte knæene i takt med toghjulenes tiltagende skumplen. Kanten af hendes korte skørt lå midt på hendes lår. Brune lædersko, hvide ankelsokker og en hvid bluse med V-formet halsudskæring fuldendte Maries bedårende lillepige-look.

Konduktøren åbnede døren til kupéen.

"Åh undskyld Sir, jeg så pigen gå herind."

"Det er helt i orden, lad os sige at hun rejser sammen med mig. Vi vil helst ikke forstyrres"

Professor Hardmann rakte konduktøren en stor pengeseddel.

"For den unge dames billet - og for Deres ulejlighed."

"Tak Sir, jeg skal sørge for De ikke bliver forstyrret."

Konduktøren hængte 'OPTAGET'-skiltet på døren og

trak gardinet for dørens vindue inden han med et indforstået smil til professoren forlod kupeen.

Marie var smigret. Professor Hardmann havde kaldt hende for 'unge dame'. Nu kunne hun skrive til sine forældre at hun havde kørt i tog med professor Hardmann, endda på første klasse!

“Jeg har fødselsdag imorgen. Jeg bliver fjorten år.”

Marie var en snakkesalig pige som ikke kunne tie stille ret længe ad gangen.

“Du ligner en smuk ung dame.”

“Mor siger jeg stadig er ung nok til at blive spanket. Bliver pigerne spanket i Deres skole Sir?”

“Naturligvis, men kun hvis de har gjort sig fortjent til det.”

“Det siger mor også. Jeg skal gøre mig fortjent til det.”

Professor Hardmann løftede spørgende øjenbrynene.

“Du bliver måske tit spanket?”

Marie nikkede.

“Mest af onkel Georg når jeg snakker for meget. Han siger jeg skal adlyde uden at stille dumme spørgsmål.”

Et par klædelige røde pletter viste sig på Maries kinder.

“Din onkel er klog.”

Professor Hardmann bøjede sig frem og lagde en

hånd på Maries ene knæ. Marie klemte overrasket lårene sammen.

“Hvad gør De Sir?”

Professoren trykkede en smule hårdere.

“Spred benene så jeg ved om du kan adlyde uden at stille dumme spørgsmål.”

Usikkert spredte Marie knæene. Professoren tog hånden til sig, og Marie samlede skyndsomst benene, men et køligt blik fra professoren fik hende til at fortryde. Marie forstod at hun havde gjort noget forkert. Langsomt spredte hun igen benene mens hun så på professoren, hvis blik blev venligere jo længere Maries knæ kom fra hinanden.

“Det var bedre Marie, du er lærenem.”

“Undskyld Sir.”

“Tag knæene så langt ud du kan.”

Marie adlød, hun var glad for at professoren gav hende ordrer som hun kunne forstå. Hendes skørt gled op og afslørede hendes trusser som sad stramt over kussen så professoren kunne ane skamlæberne gennem stoffet. Synet behagede ham.

“Du er en sød pige Marie, vi skal nok få det rart sammen, men din onkel har ret, du snakker for meget.”

“Undskyld Sir. Jeg prøver at lade være.”

“Ja, det kan jeg høre!”

Professorens smil var heldigvis stadig venligt, og

Marie mærkede den særlige kildren som altid kom til hende, når hun blev spanket af onkel Georg.

“Hvor store er dine bryster?”

“D - det ved jeg ikke Sir. ”

“Tag din bluse af.”

“Hv - hvorfor det Sir?”

“Du spørger dumt Marie. Jeg skal se hvilken størrelse skoleuniform som passer dig. ”

“Ja Sir. Naturligvis.”

Marie åbnede knapperne i sin bluse og trak den bagud over skuldrene. Hun kom igen til at samle benene.

“Knæene Marie.”

“Undskyld Sir.” Maries spredte hurtigt knæene og sad igen med vidtspredte ben.

“Træk T-shirten op over hovedet.”

Tøvende løftede Marie op i T-shirten og afslørede to små bryster. Professor Hardmann bemærkede at brystvorterne strittede lige frem. Det lod til at Marie havde en del mere fornøjelse af at blive ydmyget end hun selv var klar over. Sådan er det med unge piger, vidste professor Hardmann; de vil ikke, men så vil de godt alligevel. Lige nu havde professoren opnået hvad han selv ville og beordrede Marie til at trække blusen på plads. Da blusen igen dækkede hendes bryster var Marie stolt over at hun havde adlydt uden at stille flere dumme spørgsmål.

“Det går godt Marie, men jeg bliver alligevel nødt til at spanke dig. Måske vil du endda kunne lide det.”

“Tak Sir, jeg er glad for at De lærer mig at adlyde.”

“Rejs dig og træk dine trusser ned.”

Marie gjorde som befalet. Da hun stod med trusserne om anklerne var der ingen tvivl – den kildrende følelse havde taget fast ophold i hendes kusse! Professor Hardmann kunne se det af Maries blussende kinder. Han var meget erfaren på det punkt.

“Kom her hen og tag trusserne af.”

“Ja Sir.”

“Bøj dig over bordet og sæt fødderne ud til siden.”

Dirrende af spænding trådte Marie ud af sine trusser og indtog den forlangte position. Hendes ende pegede direkte mod døren til kupéen.

“Løft dit skørt Marie.”

Åh åh, Det var frækt, men Marie rakte om og løftede sit skørt så professoren kunne se alt hvad hun havde at byde på. Mellem ballerne stod kussen frem, næsten glat. Selv Maries numsehul var til skue. Professoren fremtog nogle bløde rebstykker. Han bandt Maries hænder og ankler til bordets ben. Marie gjorde ikke modstand. Som det sidste trak han bæltet ud af sine bukser.

Smæk!

Slaget landede på Maries ende. Derpå et til. Og et

til. Det var ikke ret hårdt, og Marie ventede spændt på det næste slag, men i stedet mærkede hun professorens fingernegle som med cirkulende bevægelser kradsede hendes inderlår. Langsomt kom den dejlige kradsen tættere på kussen.

“Professor Hardmann, hvad gør de?”

Professoren bøjede sig frem og sagde: “du stiller dumme spørgsmål Marie,” uden at standse erobringen af det frække lille kønsorgan der så heldigt var faldet i hans hænder. Han fandt den lille tap som er alle små pigers hemmelighed.

“Sir professor,” gispede Marie. “De må ikke -”

Men professor Hardmann måtte godt, for Marie spredte benene så meget hun kunne. Men lige da hun mærkede at noget nyt og dejligt *skulle* ske, standsede professoren, han gik rundt om bordet, og Marie så for første gang i sit liv et pikhoved.

“HMMnn!!” protesterede hun

Men ind kom det, pikhovedet, mellem Maries trettenårige læber der aldrig før havde suttet på sådan et bolshe.

“HMMnn. . .”

Og NU mærkede Marie igen læderbæltet, for professoren placerede slag efter slag på hendes numse og ned mellem lårene så bæltespidsen svirpede op og ramte kussen.

Lige da Marie igen følte det dejlige nærme sig,

bankede det på døren! Professoren holdt inde med slagene, men trak ikke pikken ud af Maries mund.

“Kom ind!” råbte han.

Konduktøren viste sig i døren. Et smil bredte sig på hans ansigt ved synet af Maries kusse der skamløst præsenterede sig for ham.

“Undskyld Sir, jeg hørte noget, forstyrrer jeg?”

“Slet ikke min gode mand. Her er plads nok.”

Konduktøren trådte ind og havde hurtigt pikken fremme. Den smuttede ind mellem Maries faste, fugtige skamlæber mens professoren fortsatte med at gnide sit pikhoved mod Maries gane.

Toget sagtnede farten, huse gled forbi og lidt efter stationsskilte indtil toget holdt stille. Professor Hardmann og konduktøren var igen fuldt påklædte. Marie lå stadig med overkroppen hen over bordet og enden strittende op.

“Jeg skal af her,” sagde professoren. “Giv tøsen en tur med bæltet til hun har lært ikke at stille dumme spørgsmål, og sæt hende af ved Sankt Catherines Kostskole.”

“Med glæde *Sir*.”

Marie hørte kupédøren lukke efter professoren. Toget satte i gang, og selv om Marie ikke var nogen klog pige, forstod hun at den pæne mand med det store pikhoved vist alligevel ikke var professor ved

Sankt Catherines Kostskole. Men Marie syntes alligevel han var flink, for det næste kvarter lærte hun hvor dejligt det er at være en smuk ung dame som får kussen spanket af en voksen mand - og så er det lige meget om det er en falsk professor eller en ægte togkonduktør. På den måde fik hun sine første rigtige orgasmer næsten uden at snakke og helt uden at stille flere dumme spørgsmål.